

REVISTA DE ARTA SI CULTURA

IOSIF VULCAN

MICLAU MIHAI DESTROIO IONAI

ROMANI IN AUSTRALIA

Un poetic vulcanic (recenzie la volumele „Omul din cutia neagră” și „33 bis”)

În mod cert, rândurile de mai jos puteau foarte bine să poarte și un alt titlu, de pildă : „Prințul singurătății”, „Mereu îndrăgostit și năzuros”, „Un cantor al morții”, fiindcă toate aceste trenduri sunt cuprinse în cele două cărți semnate de Ionuț Caragea : „Omul din cutia neagră” și „33 bis”, apărute la editura Fides din Iași. Am optat, totuși, pentru cele puse în fruntea acestor rânduri, considerând că îl caracterizează cel mai bine pe autor.

Într-adevăr, Ionuț Caragea apare vulcanic în peisajul literar românesc din Montréal și din Țară. Nu este la îndemâna oricui ca în nici doi ani să scrii și să publici 6 (șase) cărți de poezie, consistente în conținut/pagini și nu numai.

Pe lângă temperamentul său impetuos, Ionuț Caragea este și un cerebral bine temperat. Se simte munca laborioasă, fie că se exprimă în stil dulce clasic (mai ales) sau „modern”, în vers liber. Ușurința în exprimare, asocieri insolite de noțiuni, rime rare (atunci când e cazul), stăpânirea unui limbaj viu din varii domenii precum filozofia, religia, științele exacte, medicale, etc., vin să contreze opinia onorată că poezia adevărată nu se poate crea decât în țara de origine, acolo unde se aude limba în toată autenticitatea ei. Datorită faptului că Ionuț Caragea menține o legătură continuă cu România, prin multiplele colaborări cu ziare, reviste și situri internet, se diminuează handicapul distanței și al înstrăinării. Astfel, declarata naștere pe Google a poetului se relevă nu numai o ca o noutate literară ci și ca o soluție umană salvatoare. Ionuț Caragea folosește condiția emigrantului ca pe un avantaj (sau ca sursă de inspirație), valorificând la maxim tot ce înseamnă românesc, chiar dacă singurătatea, tristețea sau alte angoase specifice celor (auto)exilați sunt deseori extrem de dificil de acceptat, surmontat.

Volumul „Omul din cutia neagră” ni se prezintă într-o ținută grafică aparte, sobră, elegantă, predominând negrul. Cunoscutul gânditor de la Hamangia este încadrat într-o ramă. Pe pagina de control a cărții întâlnim o dedicație surprinzătoare : „dedic această carte oamenilor singuri”.

Cartea se deschide cu un text dens – „Punctul zero”, un fel de pre-prefață, dacă vrei, în care poetul glosează pe tema vieții ca o cursă de maraton, cu toate implicațiile sale și desigur hopurile sale, idee ce va fi reluată și în câteva poeme. Finalul pare a fi unul optimist. Citez: „La final, sper să avem cu toții curajul să-i surădem morții în față și să-i spunem: nu-mi este frică, te-am învins!”

În prefața semnată de criticul Marius Chelaru se face o cvasi-exhaustivă analiză a cărții, abordând temele ei majore: singurătatea, înstrăinarea, femeia, dragostea, la care voi adăuga și moartea. Moartea revine mereu în poemele lui Ionuț Caragea ca o intuiție sau ca o premoniție, ca și când autorul ar sări peste anumite etape și s-ar afla față în față cu bătrâna doamnă. Sau poate că deja a făcut-o, dacă este să readucem în memoria cititorilor experiențele dramatice din volumul „Delirium tremens”.

Limbajul autorului este colorat și cu tentă ironică, unele poeme amintind de „poantele” unor epigrame. Autorul se lansează deseori în definiții inedite: „viața este un muzeu cu oameni de ceață / care fug speriați de umbre –

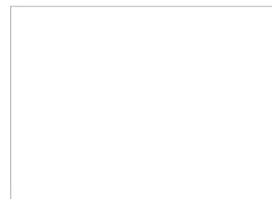
Revista IOSIF VULCAN, ediția on-line

„ Revista de arta si cultura IOSIF VULCAN ” este fondata de scriitorul IOAN MICLAU , din Australia , si apare in editia "pe hartie " avand ca editor BIBLIOTECA " MIHAI EMINESCU" din Cringilla , Australia . Editia on-line este realizata prin colaborarea dintre Biblioteca " Mihai Eminescu" , Cringilla, Australia, si ARP- ASOCIATIA ROMANA PENTRU PATRIMONIU , Bucuresti -Romania . **** Director : IOAN MICLAU

= REDACTIA - contacte aici >>>>

IMAGINE DIN BIBLIOTECA „MIHAI EMINESCU“, CRINGILLA, AUSTRALIA

EDITORIAL de IOAN MICLĂU
ADEVARUL STRALUCESTE CA AURUL

Adevarul straluceste ca aurul pierdut prin noroiul strazii. Furtuna, ploaia si vantul nu fac altceva decat sa spele suprafata

obiectului de aur, scotand si mai mult in evidenta stralucirea acestuia. Asa vad eu in aceste revolte sociale internationale actuale, iesind la suprafata stralucind, adevarul adevaratei istorii a Romanilor. Ce mare si drept este Dumnezeu ! Indemnul la a scrie aceste randuri, recunosc, are la origini doua surse : a) Scrierea profesorului Gheorghe Constantin Nistoroiu, sub genericul : "Respect crestin fata de proprietate dar responsabilitate sacra fata de Mostenirea Neamului".>>continuare>>

=====

TOPINDU-SE”; „viața este o oglindă întoarsă cu spatele”; „viața este doar un joc al hazardului în care ne-mbolnăvim de snobism”. Sau, referitor la poezie o definește ca pe o „biserică în care se-nchină copiii mei nenăscuți”.

Chiar dacă i se poate reproșa uneori tonul dur/ironic la adresa divinității, poetul, în esență, este creștin și nu se sfiește să o arate în poezia închinată mamei – „nu sunt singur”, în care „are credința argintată într-o cruce”. El nu este un habotnic ci mai degrabă un spirit deschis către universalitate.

Față de precedentele volume, „Omul din cutia neagră” aduce o cristalizare a stilului poetic. Poemul ce poartă și titlul cărții este de fapt un text definitoriu în care Ionuț Caragea caută noul, filozofic, abordând teme majore ca: moartea, ce ne așteaptă pretutindeni; timpul, ce nu trebuie lăsat să treacă precum un birjar grăbit; oglinda, reflectând profunda singurătate. De fapt omul din cutia neagră este el, autorul, gânditorul, demiurgul.

Chiar și atunci când poetul folosește cuvinte mai puțin uzitate: pubelă, sarcofage, viermi, etc., ele sunt tratate cu abilitate încât nu jenează, nu supără. Deci, autorul nu poate fi taxat ca fiind un anticalofil.

În poemul „Păsări la cap”, poetul debutează șocant, definind „dragostea ca un bumerang ce te lovește în moalele capului”, amintind apoi de păsările lui Hitchcock.

În „Iisus reloaded” autorul abordează ludicul, vorbind de dragostea asmatică, leucemică și terminând cu o inexplicabilă revoltă împotriva celor ce își beau liniștit cafeaua – în stil burhez – de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat în lumea cea mare.

În „eșichier” se poetizează pe teme aparent minore, în care cuvintele sunt comparate cu piesele de șah, într-un joc dibaci de cuvinte și idei.

În „întrebă-l pe nichita de ce a murit”, poetul în căutare de amor și TANDREȚE, este decepționat, reducând femeia la zero: „pe femeie nu o întrebi nimic”.

Poemul „nu sunt singur”, dedicat mamei, este unul memorabil, luminos, în care veșnicul, incorigibilul însingurat afirmă clar „nu sunt singur”, sintagmă care se repetă în cele patru strofe.

Într-un alt poem „pântecul matern” este definit drept fericirea, paradisul. Excelent. Mai ales că aceste cuvinte vin din partea unui mereu nemulțumit și revoltat.

„Eclipsă de dragoste” este de la sine grăitoare, tema amintește de Eminescu (Venere și Madonă).

Volumul „Omul din cutia neagră” conține multe poeme frumoase, antologice, mai ales cele scurte, când se lasă la o parte verbalismul și se merge mai mult pe concentrarea și claritatea sentimentelor.

Volumul „33 bis” are un titlu eliptic, această cifră reprezentând vârsta autorului dar și un simbol spiritual. Omul își încheie un ciclu de viață prin (auto) crucificarea poetică.

Aceeași prezentare grafică aleasă, cu o sugestivă ilustrație pe copertă asigurată de domnul Dumitru Scorțanu, cel care și semnează prefața. Distinsul om de litere, descoperitor al lui Ionuț Caragea și colaborator pe toată durata publicării celor șase volume, face atât o analiză complexă a corpusului poetic cât și o istorisire a drumului pe care editorul și poetul l-au parcurs împreună. Entuziasmul relevării operei lui Ionuț Caragea este cu atât mai evident, ținând cont că poezia autorului vine cu o forță nouă în literatura română, fiind greu de clasificat, definit, lucru recunoscut chiar și de către criticul Marius Chelaru. Mai mult de atât, în postfața cărții „Omul din cutia neagră”, poetul Adrian Erbiceanu, întrevide un nou curent literar la orizont. Însă cine s-ar încumeta pur și simplu să definească și să încadreze nonconformismul tânărului autor și diversitatea tematică și stilistică a operei sale? Sau, și mai mult de atât, se dorește cu adevărat promovarea și recunoașterea valorilor literare aflate în Diaspora? Răspunsul vine tot din partea prefațatorului Dumitru Scorțanu: „Nu, Ionuț nu este postmodern, nici clasic, nici optzecist, douămiist sau cum veți fi vrînd să-l numiți, domnilor critici literari, el este, pur și simplu, POET”.

Cu trimitere spre o altă pasiune a lui Ionuț Caragea, și Tudor George (Aho), a

VINA DE A FI POET "Numai pomul dezradacinat știe gustul pamantului de acasă; numai omul dus peste mari și tari

știe cât de grea este povara dorului de Tara; numai poetul arde ca o torta, în fiecare zi, în

fiecare noapte. Nu știu dacă I.Miclău și-a luat țărana din grădina casei parintesti, ca să-și inveciască trupul cu ea când o fi să fie. Sunt sigur, însă, că a luat cu sine atâtea amintiri, cât să-i ajunga pentru o veșnicie. Își inveciască sufletul cu ele, când îl patrunde frigul strainatatiei; își oblojește ranile ce i le fac săgetile singuratatiei; își șterge lacrimile dorului, își doinește neîmplinirea și puținile bucurii ale vieții. Și toate acestea le rabda cu stoicism, știind că astfel își ispășește vina de a fi POET." (Pr. Prof.Dr. Al. Stanciulescu-Barda)

UN FILM DE BEN TODICA DESPRE UN POET ROMAN LA ANTIPOZI Todica -

Poetul IOAN MICLAU - carti, pasari si vazduhul -ep1

=====
===== Todica - Poetul IOAN MICLAU - Carti...- versiune ptr.TV - ep2

=====
===== Revista IOSIF VULCAN, ediția on-line

TEME, RUBRICI ȘI AUTORI

Director : IOAN MICLAU

De astăzi, revista "Iosif Vulcan" apare on-line și va fi citită în toată lumea !

Dupa zece aniAm legat prin aceasta revista o cale înspre infinitul literaturii și culturii romanilor din lume... Editoriale

Adevarul stralucește ca aurul

NOUTATI

~Amenințarea cu dispariția a BPN „I.C. Petrescu”, după 130 de ani de existență

~La Sydney a fost cumpărată a doua biserică românească!

~Ofertă de carte

Al II-lea Congres Internațional „Rezistența prin religie «Eroi și martiri români întru Hristos»” desfășurat sub înaltul patronaj al IPS dr. Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului
Carti noi

Al. Florin Țene: Ioan Miclău, „Poezii alese” (Vol. II)
Dicționarul „Oameni de seamă din Maramureș, 1700-2000”
 Lansare de carte la Consulatul General al României din Sydney
Ștefan Dumitrescu: „Brâncuși” (Eseu Teatrolologic)

Voci poetice românești peste Ocean

Expozitii

Ofertă de preț – Editura „Dragos Vodă”, Cluj-Napoca

Restituiri din scrierile și povestirile

fost un om îndrăgostit de poezie și rugbi. A scris balade (Singapore), rondeluri, sonete și epigrame, ce i-au adus recunoașterea poetică în cea de-a doua jumătate a secolului XX. Rugbiul este un sport dur, organizat, unde fiecare jucător are un rol precis în angrenajul echipei. Evoluția, la fel ca și în poezie, se face prin disciplină de fier și sacrificiu, calități pe care Ionuț Caragea le folosește din plin.

Revenind la volumul „33 bis”, în poemul „Iisus, poet de tranziție” autorul își îndreptă de această dată ironia asupra creației douămiiste și fracturiste. Prin imagine, simbol, doar Iisus este unicul și adevăratul poet de tranziție între cer și pământ.

Stilul personal al autorului este deja format, majoritatea textelor fiind scrise în registrul versului alb, cu melodicitate și cursivitate, forță ideatică și filozofic. Însă, cu același respect pentru versul clasic, evadează în poezii diamantine precum „Nunta de argint”, „33 bis” sau „Actor de pantomimă”.

Și în acest volum întâlnim definiții personale: „și numai poezia rămâne / cea mai bună porție de fericire/ pe stomacul gol.“ (Yeah, sure).

Fondul liric este liniștit, meditativ, filozofic. Însă apar și texte în care dualitatea iese la iveală, „tsumamiul” poetic izbucnind în „Poezie bilingvă”, „Rătăcit prin subteranele minții”, „Transplant de inimă” sau „Insomniac în lumea de apoi”.

Acest fenomen se datorează focului mistuitor, vulcanului ce stă mereu să erupă și care este la originea vastei producții literare într-un timp atât de scurt. Ionuț Caragea are pofta imensă de a scrie și nevoia de a comunica celor din jur ceea ce simte, poate ca un gest compensator al singurătății. Mesajul său se vrea unul al legăturii între oameni, pe calea unei confesiuni poetice. Poemele sale nu au nevoie de a fi tratate de cele mai reușite, pentru că, spre lauda sa, nu găsim texte, nepublicabile. Ele se înscriu mozaical și sfumato într-un tot unitar.

Ionuț Caragea este un poet indiscutabil, singular chiar, care este deasupra tuturor scalelor poetice, a oricăror catalogări sau etichetări. El tinde să impună un stil și un mod propriu de a aborda poezia.

prof (r) **TRAIAN GĂRDUȘ**

Share this:

Facebook

X

Încarc...

lui Grigore Băjenaru

Romani in top

Apare revista " Spirit

Romanesc "

Săptămâna Internațională a

Studentilor la Timișoara

Se anunta o noua carte :

„ARHIVA ANILOR TRECUTI ” de

Ioan Miclau

Restituiri: Lucian Boz

Segmente audio de la radio

comunitar român din Australia

Vesti si initiative de la Biblioteca”

Mihai Eminescu”, Cringilla

” Buletin de suflet ” – Noutati la

Biblioteca ” MIhai Eminescu

” ,Australia

„CITADELA” Sătmăreană,

stampa medievala!

~Vești de la biblioteca „Mihai

Eminescu” – Australia

Carti vechi la Biblioteca ” Mihai

Eminescu” ,Cringilla

Câteva cuvinte despre carte

Dr. Dimitrie Grama în Australia

Eminescu in subcontinentul

colectiv al poporului roman

IONEL IACOB BENCEI – „Robul

lui Dumnezeu și al epigramei”

Noutăți de la Biblioteca „Mihai

Eminescu”, Australia

O actiune urgenta :

„Inventarierea cartii

romanesti vechil”

Radu Mihai Crișan în Australia

Revista ” Iosif Vulcan ” apare

on-line !

Scrisoarea editorului catre

cititori,dupa 10 ani de la aparitie

Scrisori catre editor

~” Cu Dumnezeu „

Scrisoarea dlui George Liviu

Teleoaca adresata editorului

Un nou volum de poezii al

domnului Ioan Tepelea „Semnul

din Cleveland” ajunge la

Biblioteca „Mihai Eminescu” –

Australia

ROMANI DE PESTE TOT

~Ioana Stuparu: „Ne vom aminti

mereu se scriitorul Artur Silvestri”

Carti si scriitori din Romania

„Casele dregătorilor necăjiți” –

un episod tipic pentru România

în agonie

~Al. Florin Țene – Poezii

~Al. Florin Țene: „Alexandru

Nemoianu – Fragmente din

vremea persecuțiilor”

~Al. Florin Țene: „Artur Silvestri-

psiholog al socialului și filosof al

istoriei în derulare”

~Al. Florin Țene: „Conștiința de

sine a ironiei amicale”

~Al. Florin Țene: „Creația

literară ca mod de viață”

~Al. Florin Țene: „Mitul edenului

în universul poetic european al

secolului XX”

~Al. Florin Țene: Alte Poezii

~Al. Stănculescu-Bârda:

„Scrisoare pastorală” nr. 135

~Al. Stănculescu-Bârda:

„Scrisoare pastorală” nr. 136

(15-30 iunie)

~Al. Stănculescu-Bârda:

„Scrisoare pastorală” nr. 140

(15-31 august)

~Artur Silvestri: „Lección vlădiciei

Antonie Plămădeală”

~Dimitrie Grama: „Lasă neică,

știm noi”

~Dimitrie Grama: Poezii

~Gheorghe Constantin

Nistoroiu: „Casa părintească”

~Mariana Gurza: „Portret”

Al. Florin Țene: Versuri

Al. Stănculescu Bârda:

„Scrisoare pastorală nr. 135” (1

–15 Iunie)

Al. Stănculescu-Bârda:

„Scrisoare pastorală”

Al. Stănculescu-Bârda:

„Scrisoare pastorală” (1-

15 martie)